

til Luksusvarerne, for Indførselen af dem burde forlængst være standset. Jeg tror, at alle i vort Land maa gøre sig klart, at vi maa være Genstand for Rationering af Varer, hvis vi vil blive saaledes stillet, at den uhyre Skat, som vi i Øjeblikket betaler, ikke skal betales i Fremtiden.

Holdgaard: I Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte angaaende Hvederationering, vil jeg sige, at jeg tror ikke, man udelukkende kan give den radikale Regering Skylden for, at vi staa saadan nu, som vi gør. Vi maa nemlig ikke glemme, at den Gang Hvederationeringen blev ophævet, var man enig om det fra alle Sider. De forskellige interesserede Parter blev spurgt, og man var fra alle Sider enig om, at nu kunde det gaa an at ophæve den Rationering, idet man gik ud fra — hvad der ogsaa var al Sandsynlighed for —, at vi havde Hvede nok og endda rigeligt med Hvede her i Landet. Men der indtraf et Forhold, som ikke kunde forudses, og som medvirkede til, at Hvedemelsbeholdningerne gik saa betydeligt ned. Det var den københavnske Bagerstrejke, der indtraf paa et Tidspunkt, da vi havde et uhandledygtigt Ministerium, som ikke kunde foretage sig noget. Derfor kan man ikke, som den højtærede Indenrigsminister vilde, give den afgaaede radikale Regering Skylden for, at den nuværende Regering maatte sætte Hvederationerne saa langt ned, som Tilfældet er.

Det Svar, jeg fik angaaende Produktionsomkostningerne paa Brød, tilfredsstiller mig ikke ganske. Det tilfredsstiller mig ikke, at Indenrigsministeren blot henviser til den store Tro, jeg har til den overordentlige Kommission. Jeg ved ikke, hvorfra Ministeren har det, at jeg har saa overordentlig stor Tro til den overordentlige Kommission. Det er et Spørgsmaal, om min Tro til Kommissionen er saa stor, som den højtærede Indenrigsministers Tro tilsyneladende er nu. Det forekommer mig, at man nok kunde faa et Svar paa, om Ministeren er i Overensstemmelse med hans Partifællers tidligere Udtalelser om, at Bagerens Fortjeneste var for ublu; det er ogsaa et Spørgsmaal, der i Fremtiden vil komme under Overvejelse i den overordentlige Kommission.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om de jydsk Landmænd har leveret en for daarlig Kvalitet af Rug, skal jeg ikke fremkomme med mange Bemærkninger. Det er nok muligt, at der er enkelte, hvis Rug har været iblandet Hejre, men der maa man

dog ikke glemme, at der er adskillige Landmænd, hvis Rug ikke er ren, og at Hejre er meget vanskelig af frarensse. Vi i Jylland kender jo ikke saa meget til, hvordan den Rug, der er leveret herovre paa Øerne, er, men jeg tror at turde sige, at den Rug, der er leveret i Jylland, fuldt ud staaar paa Højde med den Vaarsæd, vi har faaet, og som muligvis er leveret her fra Øerne.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal kun bemærke til det ærede Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen), som vilde fralægge sig Ansvaret for, at Hvederationeringen var kommet saa sent, at jeg har ikke gjort noget Forsøg paa at lægge Ansvaret paa det ene eller det andet Parti her paa Rigsdagen, uden for saa vidt disse Partier støttede den Regering, der sad, og der kan det jo ikke nytte noget, at det ærede Medlem frakender sig sin Del af Ansvaret.

Saa var det ærede Medlem inde paa Loven af 7. August og mente, det havde kostet overordentlig mange Penge, at denne Lov blev ophævet. Jeg maa sige, jeg forstaaar slet ikke hele den Betragtning, det ærede Medlem der er inde paa. Jeg vil for mit Vedkommende sige: tværtimod. Det, der skete, den Gang vi fik Afviklingsloven, var netop dette, at man fra Venstres og fra konservativ Side gjorde gældende, at det var paa høje Tid, at Rigsdagens Medvirken blev paakaldt. Det er Tilfældet nu, og det har virket saadan og virker saadan, at hvor der er en Foranstaltning, der nødvendigt skal gennemføres, der kan man ogsaa faa hurtig Beslutning taget. Jeg vil gerne i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse sige her, at der er ganske sikkert et betydeligt Modsætningsforhold mellem det ærede Medlems Betragtning og min paa hele dette Omraade, idet han sikkert har den almindelige Opfattelse, som hans Parti har, at det er heldigt at faa saa mange Statsindgreb som muligt, medens jeg har den Mening, at det er uheldigt, og at Staten skal gribe saa lidt ind som muligt. Men under ekstraordinære Forhold som dem, vi lever i, anerkendes det fuldt ud fra mit Partis Side, ligesom det ogsaa blev anerkendt her i Fjor i den Udtalelse, der blev vedtaget her i Landstinget i Krisedagene under Forhandlingerne om 7. August-Loven, at der kan være Omstændigheder, der bevirker, at man maa gribe ind, og hvor det saaledes bliver nødvendigt at gribe ind, vil ogsaa det nuværende Ministerium henvende sig til Rigsdagen under de Former, som Rigsdagen har fastsat i saa Henseende.

Jeg vil ogsaa sige med Hensyn til Skyl-